

מסורת הש"ס

(א) (מיספחתא פ"ג, ב) [למיל
כ: וש"נ, ג] [בטיין לג.
וש"נ, ד] נ"א א, ה) ז"ל
אחריו, ו) נ"א דנדידיה,
ז) ז"ל אחריו, ח) שייך לע"כ
אמר ד"ה די.

נוסחת הריב"ן

(ח) ואכן נענין כדי דבור ותר
לל: (ג) לתתו אפי' עד:
(ג) ולשמועין הכי נמי דללא
דיוקא לא חשבו כד דבור
אזי הכי נמי: (ד) מתמיס י'
והא דרשי' בן לקיש דלמא ללא
קאמחבא דלמלא חזר במחרי'
מתמיס ואפילו דז' מלא
מתמיס ואילו דלא כותיבי'
הפירי: (ה) שעתא: (ו) אם
יבא שומר: (ז) אותן:
(ח) (מירי) לתל' כדרי'
(ט) דהאי: (י) דקרי:
(כ) דשעתא דקאמחבא

הגהות הב"ח

[illegible]

הנהות מהר"ב
רנשבורג

א] רש"י ד"ה ואל לאו ורבי
הוא דקוצה ואל כבוד רבי
דברו. כיצט ע"י ש"מ:
ב] ד"ה לאינשי ורבי ורבי
אלא כדל. כיצט ע"י ש"מ
השניה תחת סיבות ולא
כדל ואל כדל ע"י ש"מ:
סוטה ר"ל יעושיה:
ג] ד"ה מקדמיה ורבי
ואפי' לאוהו השמיענו, ורבי
כיצט ע"י ש"מ: ד] ד"ה
לשול ורבי דנקמה
מחשקן ואל דנקמה.
ה] ד"ה מקדמיה נחמק. ורבי
כדל: זל: ז] ד"ה רש"י ורבי
מלל ורבי ואל ואל
ולקוצה ואחש' זל:
ו] ד"ה דלאמי ורבי ורבי
ואת"י כדל נמי ד"ה גיריה

הגהות התוספות

1. צ"ל כשהן. 2. צ"ל ואני
- ואני. 3. צ"ל ולרבי. 4. צ"ל
- משתתף. 5. צ"ל תני. 6. צ"ל
- שמע מינה בקמח מתפס
- כו'. 7. צ"ל והוא נמי הוה
- אחרון. 8. צ"ל ידי כידו נמא
- כו'.

מי שאמר פרק רביעי נזיר

כא.

עין משפט
גר מצותה

ב א מ"י פ"ד מהל'
נדרים הלכה ט סמג
לארץ רמב טושי"ע י"ד
סימן רכט ספי"ג:
* ב מ"י פ"ב מהל' גזירות
הלכה ד:

מוסף רש"י

תנא כי רובלא ליחשיב
וליוזיל רובל, מוכר לזרות
של בשמים (גיטין 71. א):
כפותר זה שמונה מעותיו
(טורחין כג:).

פי' הרא"ש

תנאי נמי הכי מי שאמר
הריני נזיר ושמעו חבריו
וזהה כדו דבמו דבני הא
אסור וחבירו מותר. אלמא
כיון דשהיה כד' אעפ"י
שאמר ואני סמוך לכד'
דברו אל אמר כלום ר' יוחנן
כתוך כדו ר' יוחנן בנאי:
לימא סמייה ליה וכו' ואמר
ואני ותו אל אלמא
דרביי' אינו יכול להתמיס
כ' שהורא אינו יכול ודבר
מכלל תנא ג' ואני. ולר' יוחנן
לא אצטרף למתני ג'
דמילתא דמפישתא דתוך
לד' דבר כדבר דמי וזמין
דאשמועינן דב' מתפיס'
בא' ומתחזין בהתרתן
מכלל תנאי ג' דהיינו ג' אבל

תניא נמי הכי. פירוש כרבי שמעון בן לקיש: מי שאמר הריני נידד ושמן חבריו ושהה בדי דבור, פי' כדי לנדר דיוקא ולא יומר ואומר מיד ואני הוא אקור פירוש הראשון שנדר צניגור וחבריו מותר אלאה דלא מצי לאיתפסוי אלא שהי' כולם מן

כדי דבור אלל הדיבני ששהה אחר
כדי דבור לא כריל: **לימא** פטיע
ליה מי שאמר הדיני נידר. מתמנין
הוא וכו' וקמי ואני? וכו' לרבי
יהודה נשיאה מצי למיתני ואני ואני
ארבע פעמים ואני? ולרשב"ל נמי
ניתני ואני ואני שלש פעמים וי"ל דהכי
קאמר בשלחא לרשב"ל [אל] אינטיא ואני
ליה בשלחא אלל? אי פעמים ואני
לשמועין דגם השני נתפס בראשון
שהוא תוך כדי דבור ואנ"ג דלמנשי
פסוקי דגבורו בין ראשון לשלישי
והוא דרין דגם שלשיש אינטיא ואני
יתפסי בראשון דלין שום פגולה חלק
בין שני לשלישי שניהם עומדים תוך
כדי דבור אלל לרי' יהודה נשיאה אי
אינטיא דרביעי נמי נתפס בראשון
לינטיא דהוא ודאי דהוה אהא אינטיא
לי' לשמועין אפי' דהוה כבר תוך
כדי דבור כיון שהוא סמוך לאלתר
לכדי דבור ומנשי אטו מנא כי רובלא
כו' כלומר אה"ג דהוה מצי לאינטיא
ארבע פעמים ואני ודאי חש למנות
כל מה שהיה יכול למנות:

וּמִשְׁנֵי אֶחָד וּמִשּׁוּם דִּקְתָּנִי סִיפָא
וְכו' כִּפְלֵי דְרַבִּיא אֲמַצְעִי
מִשּׁוּם הֵבִי קִתְּנִי וְאֵנִי וְאֵנִי וְלֹא
דִּלְכָּא גּוֹפֵא מִקְשֵׁי לִילְטִי דַּחֵל וְסִיפָא
לִיתֵנִי הוּתֵר הִרְאָשׁוֹן הוּתֵר
הִשְׁעִי הוּתֵר הִשְׁעִי לֹא הוּתֵר הִרְאָשׁוֹן
וְי"ל דְּלִמַּד לְקַמְן חַד בְּחֻבְרֵיהּ מִתְפַּסֵּס
נִקְטֵי מְלֻמְדֵי מִינֵיהּ אֲחֻרֵּי לֹא דִּלְכָּא
אֲחֻרֵּי בְּתֵרֵיהּ אֲבָל אֲמַצְעִי דִּלְכָּא
אֲחֻרֵּי בְּתֵרֵיהּ וּמִשְׁתַּמְרִי חֲמוֹס שְׁתַּחֲרִי
כַּדְיִיק לְקַמְן וְלִמַּד דְּבִקְמָא מִתְפַּסֵּס
וְתוֹמֵי אֲמַצְעִי לִתְרֵיהּ כְּסָמּוֹךְ לִרְאָשׁוֹן
הוּא דִּשְׂרִי שֶׁל אֲחֻרֵּי הוּא אֲמַצְעִי
הוּתֵר שֶׁל אֲחֻרֵּי דְבִקְמָא מִתְפַּסֵּס:
חַד בְּחֻבְרֵיהּ מִתְפַּסֵּס. דִּהִיטֵי לִי
אֲחַד כְּסָמּוֹךְ לוֹ וְנִזְכּוֹר כִּי דְבוֹר
לְנִזְכּוֹר לוֹ לְמַלְמֵל בְּקָמָא שְׁמֵר הִרְיֵי
נִזְכּוֹר מִתְפַּסֵּס כּוּלֵּס: מִיתְפַּסֵּס וְאוּלָּם
עוֹלָם. וְאִפִּי כְּדֹרֵשׁ וְחֵי בְּקָמָא מִתְפַּסֵּס
טוֹי מְכִיד דִּלְכָּא לֹא הוּא מִיתְפַּסֵּס לְנִזְכּוֹר
כְּדֹלֵת עֵי וְלִרְבִּי יְהוֹשֻׁעַ נְשִׂיאֵי אִפִּי ד'
סִיִּין דְּכָסָמּוֹךְ לְכִיד דְבוֹר לֹאֲתֵר:
ה'ש' מִי שְׁמֵר הִרְיֵי נִזְכּוֹר וְכו' דִּלִּי
סִיִּיִּד חַד בְּחֻבְרֵיהּ מִתְפַּסֵּס לִיתֵנִי וְאֵנִי
וְאֵנִי טוֹבֵל: מְכֻלָּל דְרַבִּיא אֲמַצְעִי

הש"ס קתני ואני ואני. ה'לדקדק (דליא) אמלע כמו שמדקדק והולך לשני פנים ממניחין: **ר'אשון** הוא דרשו. אומם שאתרי (יד מורה) מדלג קמי הותר אמלעי הותר אתריו: **אחרון** הוא **אחרי** אחריו ברייה. הלכך כשהותר הוא כולן אחריו אבל לא לאמלעי דליא אתרי בתריה לא מצי למיתני הותר הוא כולן אסורים דשל "אחרון נמי הותר: **ש"ס** חד בבבבבי טיפס. מדלג מנא ואידי דמנא דקאשון מנא לישנא דאחרון וכל נמי דהוא? אחרון היינו ולמטה מותא אלמנא חד בתבבבבי מיתפסין: שדר דלי קאמר הלא ענין אסור יין אבל כבבבבב דקאמר יין הנשמה (תלהי בן) ופי כפי מין מהני אפילו לרבי שמעון כן מהרין מוסלס ומכלכל דפ"ק (לעיל דף ג.) דהו גזיר ור"ס כי גזלי כרגלי מלהכנס בבית הקבוצות יי"ל דהו? דלי שעת לחפיו כרישא כבבבבבבב דבבבב י"ל כדו קרגלי כרגלי הו"ה יור:

ידי

ואמר איהו פי כפיו הוי כאילו אמר פי כפיו מיין אבל כשאמר מעצמו ידי או רגלי לא

16 ש"ך לע"ב

במחך כדי דבור: הוא
אמר ואני מותר לפי ששהה
כמותו: לימא מסייע ליה
ואני ואני. (ג) ומדלל קמני

תניא נמי הכי ^(ב)מי ש
תבירו ושהה כדי
אסור ותבירו מותר
שאלת שלום תלמיד
להה מי שאמר הריני
ואני ואני ותו לא ^(ג)
ולחיל וליתני חד
ומשום דקתני סיפא
כולן הותר האחרון
אסורין מכלל דאיכא
קתני ואני ואני איבנ
ותפסין דלמא בקי
מינה לאתפסין ומיל
מתפסין מתפסין ואזל

בְּקִבְקָמָא מִתְפָּסִי טַפִּי
וְאֵנִי ת"ש הֲרִינִי נְזִיר
וְאֵנִי וְאֵנִי וְתוֹ לֹא כִ
בְּמִתְפָּסִי דַּאי ס"ד
לִיתְנִי מִזְבָּא וְאֵנִי תַתָּא
וְלִזְזִיל וְלִיתְנִי חֵד וְאֵנִי
דְּקֵתָנִי הוֹתֵר הַרְשָׁא
הָאֵתְרָא הָאֵתְרָא מוֹתֵר
דְּרַאיכָא אֲמַצְעִי מִשּׁוּם
הוֹתֵר הָרַאשׁוֹן הוֹתֵר
הָאֵתְרָא אֲמַצְעִי לֹא ש"מ
לְךָ לְעוֹלָם חֵד בְּחִבְרִי
מִיתְנָא הוֹתֵר כּוֹלֵל
רַאשׁוֹן דְּלֹא מִשְׁתֵּר כִּי
ת"ש הוֹתֵר הָאֵתְרָא הוֹתֵר
דְּלֹא אִיכָא אֲחֵרִינָא
רַאיכָא אֲחֵרִינָא בְּחֵד
דְּתַנָּא רַאשׁוֹן תַּנָּא אֲחֵר
הוֹתֵר הָרַאשׁוֹן הוֹתֵר
הָאֵתְרָא מוֹתֵר וְכוּלָּן
הֵימְנוּ וְלִמְטָא מוֹתֵר
שִׁמְעָא מִינָּה דְּחֵד בִּי
מִינָּה: הֲרִינִי נְזִיר
כְּפִי וְשַׁעְרֵי
דְּאֵמֵר פִּי כְּפִי וְשַׁעְרֵי

פסין והאי יד דקאמרי
ראשון תנא אחרון: ת"ש
גו ולמטה מוסר. דהיינו
פ"ס ש"מ: משום דקאמר
שערי נזיר מי הוי נזיר:
ורמיהו

ומשני דאחרון היינו אמר
תניא בהדיא וכו' הוטר אמר
תמן שאני הוטר ושמע חס
מיר לאו כלום הוא כיון
נא מודה דלא גרע מידות
י כידו מלהטמאות למתים
מ וכו' תניא בתוספתא (פא)

הכלי. דבציען שיהו נתפס
שון שאמר הריני נזיר והשני
הא אס לא שהה הרי זה נז
ריני נזיר ושמע חבירו ואמ

יין ש"מ דמאס דאי קאן
 וי כדי דבור של ראשון
 (א) ליהוי תוך כדי דבור
 מהבא לא קאמיע ליה
 דהוא ליה למיתני א עד
 ללא אורחיה דתנא כי
 על העיירות צפונתמיה
 מכרח ומונה ליה כי מחתני
 גרות ה"ל לחשיב ויחיל:
 זאוס דזוקא לייתי חד ומו
 קא לא בנחך כדי דבור:
 דלא מאוס דלא סבכתה זה
 שיה ליה למיתנא מאוס זה
 וי ואי: איבעיא לכו חד
 תפיס (ד. א) ב (וולף)
 דמאז מיתפסין ואולי:
 וי. זאוס קמי טפי ש"מ
 זעם דנקמא מיתפסין:
 דש"ר. כלומר מאוס ראשון
 שפרו נמי כוליה הא א"י
 לא יאה מותר אחרון
 מנתו וז"מ דטעמא דה
 הוא מיתפסין: לעולם אימא
 כרימי מיתפסין. וי הותר
 נמי אחרון והא דלא
 מאוס דלא אפשר לאדרי
 ש"ס אין ראשון אין
 אחרון והי מני אמעי
 מיתפסין ואולי כולן דהא
 דלא מתפסי מי: ומקדאש
 דרובן אסורים. ואפלי

פסוק ו' לאחר שלישי שמע
אנא מיתפסקין ומתוס הכי
אנא תחבא ליבא תלשמע
(ממיר) דליבא תחברנא
דקאמר וכו'ן אקורס
אנא ארמי: אכל אנמי
ליבא בדידי: כלומר דא
ניה לאר גיטא דזק דומ
דמדקאמר האחרון מותר
לן דליבא תחברנא בדידי
הותר אנמי דליא תי
דידי דלשמיני נמי הוה
תמיס ביה ושמ' דד
תמיס: לעולם אימא לך
פסין וכו' אחרון דקאמר
ומאמר דל דלפי של

א' הוטר משוס דנקמא מ
לאלו דוקא אלס איידי דת
י'א כו' הוטר האמלטי ה
מ דכל חד וחד בחבריה מ
דמשמע כדקאמר פי נזיר

לראשון: **תא** שמע
כפיו טיין. כלומר במחשבתו
עד שחזר מחוץ
די ו' נזיר* (ינמא) דה"ק
סגור נזיר ואמר די ידיו

תניא נס
אסור. ה
כדי דבור
מי שאמר

[illegible]

נמי תני
בזכריה
כר"ל ואס

[illegible][illegible]

היה אחרון
דסניא
אחרון
פי כפיו

הוסר ה
דאמ
דאמ
אמ

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones